

2. **KOSZ** (18) *sb m*

o jasne.

sg *N* kosz (1). ◊ *G* kosza (5). ◊ *A* kosz (6). ◊ *I* kosz(e)m (4). ◊ *L* koszu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Obóz wojskowy (zwłaszcza tatarski); centrum wojsk, gdzie przebywał głównodowodzący i skąd wypuszczano zagony; oddział wojska tatarskiego, tureckiego lub nawet moskiewskiego; castra, praetorium ducis Scytharum, praetoriana cohors Tartarorum Cn (18) : LibLeg 11/96v; przebił sie ieden vff Polki przez Tátary aż do kofzá ich gdzye więźniowie byli BielKron 409v, 393v, 423; nalepiey tráfiác ná ich Woylko gdy sie w zagony rozeydą/ poráziwfy Kofz/czekác zagonow/ ostroźnie iákoby nie obáczyli [!] BielSpr 67v; StryjKron 632, 732 [2 r.], 772; KochJez B4; KmitaSpit A4.

Zwrot: »koszem się położyć, kosz położyć« [szyk zmienny] (4 : 1): [Przekopski] wtárgnął krolowi do Rułkich kráin we dwudzyestu y cztherzech tyfięcy/ położył kofz v Lopuźná/ drudzy piřzú v Wiśniowcá/ s thámtąd rořpuřćili w zagony ná wřzytki řtrony. BielKron 409, 419; Gdzie sie kofzem położą/ tám sie rozłożą ná Roty álbo řuwálki Kázda ná řwá řtronę poydźie w zagony ná wřzyřthki řtrony BielSpr 67v; StryjKron 582, 270.

Wyrażenie: »kosz tatarski« (1): [Erdziwił] vderzył ná řwitániu z wielkim okrzykiem ná kofz Tátárski/ gdzie řam Carz głowú leżał. StryjKron 270.

W przen (1) :

Zwrot: »kosz założyć« (1): przekłete Aryánřtwo y Nowokrczeńřtwo/ tám kofz řwoy záłożyło/ z ktorego iákoby zagonámi rořpuřćzonemi prawdę Chreřćiańřkú ná wřze řtrony woiowáło PowodPr 33